

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

13 февруари 2014 година *

„Преюдициално запитване — Държавни помощи — Субсидиране на покупката или на наемането на цифрови декодери — Решение на Комисията, с което схема за помощи се обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар — Възстановяване — Изчисляване на сумата, подлежаща на възстановяване — Роля на националния съд — Вземане предвид от националния съд на становищата, изразени от Комисията в рамките на изпълнението на решението ѝ — Принцип на лоялно сътрудничество“

По дело C-69/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunale civile di Roma (Италия) с акт от 19 ноември 2012 г., постъпил в Съда на 11 февруари 2013 г., в рамките на производство по дело

Mediaset SpA

срещу

Ministero dello Sviluppo economico,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състав, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot и Ал. Арабаджиев (докладчик), съдии,

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: A. Impellizzeri, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 ноември 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Mediaset SpA, от L. Medugno, A. Lauteri, G. Rossi, G.M. Roberti, M. Serpone и I. Peregò, avvocati,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от A. De Stefano, avvocato dello Stato,
- за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,

* Език на производството: италиански.

— за Европейската комисия, от D. Grespan, B. Stromsky и G. Conte, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на относимите разпоредби на правото на Съюза относно държавните помощи.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Mediaset SpA (наричано по-нататък „Mediaset“) и Ministero dello Sviluppo economico по повод възстановяването на държавната помощ, която Италианската република е предоставила на Mediaset в рамките на схема за помощи в полза на операторите за цифрово наземно радиоразпръскване, предлагащи платени телевизионни услуги, и на оператори на платена кабелна телевизия, която схема е обявена за несъвместима с вътрешния пазар с Решение 2007/374/ЕО на Комисията от 24 януари 2007 година относно държавна помощ С 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), приведена в действие от Република Италия за субсидирана покупка на цифрови декодери (ОВ L 147, стр. 1) (наричано по-нататък „Решение 2007/374“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 659/1999

- 3 Съгласно озаглавения „Възстановяване на помощ“ член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [108 ДФЕС] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41):

„1. Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя (наричано по-долу „решение за възстановяване“). Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Общността.

2. Помощта, която трябва да се възстанови съгласно решение за възстановяване, включва всички лихви с подходящ процент, фиксиран от Комисията. Лихвата е дължима от датата, на която неправомерната помощ е била на разположение на получателя до датата на нейното възстановяване.

3. Без това да накърнява разпореждане на Съда на [Европейския съюз] съгласно член [278 от ДФЕС], възстановяването се извършва незабавно и в съответствие с процедурите по националното законодателство на съответната държава членка, при условие че те позволяват незабавното и ефективно изпълнение на решението на Комисията. За тази цел и в случая на производство пред националните съдилища съответните държави членки предприемат всички необходими стъпки, които са предвидени в съответните им правни системи, включително и временни мерки, без да се засяга правото на [Съюза]“.

Решение 2007/374

4 Член 1 от Решение 2007/374 гласи:

„Схемата, която Република Италия неправомерно е въвела в действие за операторите за цифрово наземно радиоразпръскване, които предлагат платени телевизионни услуги, и за оператори на платена кабелна телевизия, представлява помощ, която не е съвместима с общия пазар“.

5 Член 2 от посоченото решение предвижда:

„1. Република Италия трябва да предприеме всички необходими мерки да възстанови от бенефициерите помощта, както е определено в член 1.

2. Възстановяването трябва да се осъществи без забава и съгласно процедурите, предвидени в националното законодателство, при условие че те позволяват незабавно и ефективно изпълнение на настоящото решение. Сумите, подлежащи на възстановяване, трябва да включват лихва от датата, на която помощта е била на разположение на бенефициерите, до датата на нейното възстановяване.

3. Лихвата, подлежаща на възстановяване по силата на параграф 2, трябва да се изчисли в съответствие с процедурата, изложена в членове 9 и 11 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 659/1999 [ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42]“.

6 Член 3 от същото решение постановява:

„Република Италия трябва да информира Комисията в срок от два месеца от нотификацията за това решение за мерките, които е предприела за изпълнението му. Тя осигурява тази информация, като използва въпросника, прикрепен към настоящото решение.

Република Италия трябва да представи в рамките на същия срок, както е посочен в параграф първи, документи, които доказват, че на производството за възстановяване срещу бенефициерите на неправомерната и несъвместима помощ е даден ход“.

7 Що се отнася до подлежащите на възстановяване размери на помощите, в съображения 191—193 от Решение 2007/374 Комисията пояснява следното:

„(191) Що се отнася до стойността, която трябва да бъде възстановена от операторите за радиоразпръскване, Комисията признава, че точното изчисляване на сумата на държавните ресурси, от които са се облагодетелствали получателите, е доста сложно. Така е не само защото помощта е предоставена непряко чрез потребителите, но и защото тя е свързана с оборудване, необходимо по-скоро за приемане услугите на операторите за радиоразпръскване, отколкото за самите услуги.

(192) Все пак, съгласно съдебната практика на [Съда], няма разпоредба на правото на Общността, която да задължава Комисията, когато разпорежда възстановяване на помощ, обявена за несъвместима с общия пазар, да определя точния размер на подлежащата на възстановяване сума. Достатъчно е в решението на Комисията да е включена информация, която дава възможност на получателя да изчисли сам, без извънмерна трудност, тази сума [...].

(193) Следователно, Комисията счита, че даването на някои основни насоки за това как трябва да се изчисли предимството, е оправдано. По нейно мнение, поради специфичните характеристики на този случай, подходящ метод би бил този да се определи сумата на допълнителните[ните] приходи, получени от новите цифрови услуги и платена телевизия или от предложенията за платени програми, които са в резултат на разглежданата мярка“.

- 8 В съображения 196—205 от посоченото решение Комисията дава указания относно метода, посочен в съображение 193 от същото решение, за да може Италианската република да определи конкретните суми, подлежащи на възстановяване.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 9 След приемането на Решение 2007/374 Комисията и Италианската република водят кореспонденция, за да се индивидуализират отделните получатели по обявената за неправомерна схема за помощи и да се определят конкретните суми, подлежащи на възстановяване.
- 10 С писмо от 1 април 2008 г. Комисията по-специално одобрява използваната от Италианската република методология, а именно демоскопско изследване, извършено от Ipsos, за да се определи броят на допълнителните ползватели вследствие от разглежданата помощ, средния приход на ползвател, както и допълнителните приходи. Комисията също така се съгласява с изводите на Италианската република, че задължението за възстановяване не следва да се прилага по отношение на TIMedia и Fastweb — получатели на въпросната помощ, доколкото направените анализи показват, че тези предприятия не са реализирали никакви допълнителни приходи през периода на предоставяне на разглежданата помощ. От друга страна, в същото писмо Комисията изразява резерви относно направените от Mediaset разходи, които могат да бъдат избегнати, и съответно посочва, че подлежащата на възстановяване помощ от това дружество е в размер на 6 844 361 EUR.
- 11 С писмо от 11 юни 2008 г. Комисията одобрява, в резултат от представените ѝ от Италианската република нови данни, новото изчисление на разходите, които могат да бъдат избегнати, направено от тази държава членка за Mediaset, като така подлежащата на възстановяване от това дружество помощ е в размер на 4 926 543,22 EUR.
- 12 След представените впоследствие допълнителни данни от Италианската република, с писмо от 23 октомври 2009 г. Комисията отхвърля възприетия от тази държава членка нов иконометричен модел със съображението, че той се отнася до различни периоди за зачисляване на разходите и на приходите, и че тази държава членка вече била отхвърлила сходна методология. В това писмо Комисията също така посочва, че ако Италианската република не предприеме действия с оглед незабавното възстановяване на разглежданата помощ от Mediaset, тя би могла да прибегне към процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО.
- 13 С разпореждане от 12 ноември 2009 г. италианските власти задължават Mediaset да заплати сума в общ размер на 5 969 442,12 EUR, която включва лихвите, изчислени в съответствие с процедурата по член 14, параграф 2 от Регламент № 659/1999.
- 14 След като плаща изисканата от италианските власти сума, на 11 декември 2009 г. Mediaset подава пред Tribunale civile di Roma жалба за отмяна на посоченото разпореждане и за намаляване на подлежащата на възстановяване сума, като по-специално се позовава на неправилното прилагане на критериите за количествено определяне, установени в Решение 2007/374, и на неправилните изчисления, направени с цел да се определят допълнителните приходи, получени с разглежданата помощ. Освен това Mediaset иска да се възложи изготвянето на съдебна експертиза.

- 15 Междувременно Mediaset подава жалба за отмяна на Решение 2007/374 пред Общия съд на Европейския съюз. Тази жалба е отхвърлена от Общия съд с Решение от 15 юни 2010 г. по дело Mediaset/Комисия (T-177/07, Сборник, стр. II-2341). Mediaset подава жалба срещу това съдебно решение, отхвърлена от Съда с Решение от 28 юли 2011 г. по дело Mediaset/Комисия (C-403/10 P).
- 16 В рамките на спора по главното производство Tribunale civile di Roma възлага изготвянето на експертиза, заключенията на която, представени на 6 септември 2011 г. от групата вещи лица, съдържат критики както спрямо демоскопското изследване, използвано с цел да се изчисли броят на допълнителните зрители, привлечени от предложението за платени телевизионни програми и от новите цифрови канали, така и спрямо предложените и използвани от страните по главното производство иконометрични модели. Докладът съдържа и извода, че не е установено, че наличието на въпросната помощ действително е оказало влияние върху продажбите на декодери през разглеждания период. Със становище от 17 юли 2012 г. Ministero dello Sviluppo economico оспорва заключенията на експертизата.
- 17 При тези условия Tribunale civile di Roma решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Националният съд, който трябва да се произнесе по размера на държавната помощ, чието възстановяване е разпоредено от [Комисията], обвързан ли е понастоящем от изводите относно наличието на държавна помощ и относно нейния размер, съдържащи се в Решение [2007/374], допълнено [...] с изложените от [Комисията] решения в [писмата от 11 юни 2008 г. и от 23 октомври 2009 г.] и [...] потвърдено от [Решение на Общия съд по дело Mediaset/Комисия, посочено по-горе]?

Ако отговорът е отрицателен:

- 2) Като е посочил в решението си [по дело Mediaset/Комисия, посочено по-горе], че националният съд трябва да се произнесе по размера на държавната помощ, Общият съд иска ли е да сведе това правомощие до изчисляването на размер, който, доколкото е свързан с действително дадена или получена държавна помощ, непременно трябва да е положителен и следователно не може да бъде равен на нула?
- 3) Или пък, като е посочил в решението си [по дело Mediaset/Комисия, посочено по-горе], че националният съд трябва да се произнесе по размера на държавната помощ, Общият съд е искал да предостави на националния съд правомощието да прецени искането за възстановяване от гледна точка на това дали е налице държавна помощ и какъв е нейният размер, а следователно и правомощието да постанови, че не съществува задължение за възстановяване?“

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 18 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали, за да гарантира изпълнението на решение на Комисията, с което дадена схема за помощи се обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда съответните помощи да бъдат възстановени, но не се индивидуализират отделните получатели на тези помощи и не се определят конкретните суми, които трябва да се възстановят, националният съд е обвързан не

само от това решение, но и от становищата, изразени от същата институция в рамките на изпълнението на посоченото решение, в които се посочва конкретно размерът на помощта, подлежаща на възстановяване от определен получател.

- 19 В това отношение следва да се припомни, че прилагането на системата за контрол на държавните помощи е задължение, от една страна, на Комисията, и от друга — на националните юрисдикции, като съответните им задачи взаимно се допълват, но са различни (вж. Решение от 21 ноември 2013 г. по дело *Deutsche Lufthansa*, C-284/12, точка 27 и цитираната съдебна практика).
- 20 В този смисъл съгласно посочената система Комисията разполага с изключителна компетентност, подлежаща на контрол от юрисдикциите на Съюза, да преценява съвместимостта на дадена помощ с вътрешния пазар (вж. в този смисъл Решение от 21 октомври 2003 г. по дело *van Calster* и др., C-261/01 и C-262/01, Recueil, стр. I-12249, точка 75, Решение от 5 октомври 2006 г. по дело *Transalpine Ölleitung in Österreich*, C-368/04, Recueil, стр. I-9957, точка 38 и Решение по дело *Deutsche Lufthansa*, посочено по-горе, точка 28).
- 21 Съгласно постоянната съдебна практика, когато разпорежда връщането на обявена за несъвместима с вътрешния пазар помощ, Комисията не е длъжна да определи точния ѝ подлежащ на възстановяване размер. Достатъчно е решението на Комисията да съдържа указания, позволяващи на адресата му сам да определи този размер без прекомерни затруднения (вж. в този смисъл Решение от 12 октомври 2000 г. по дело *Испания/Комисия*, C-480/98, Recueil, стр. I-8717, точка 25, Решение по дело *Mediaset/Комисия*, посочено по-горе, точка 126 и Решение от 8 декември 2011 г. по дело *France Télécom/Комисия*, C-81/10 P, Сборник, стр. I-12899, точка 102).
- 22 Когато разглежда дадена схема за помощи, Комисията обикновено не е в състояние да определи точния размер на помощта, предоставена на всеки от отделните получатели, поради което особените обстоятелства при един от получателите по схемата за помощи могат да бъдат преценени едва на етапа на възстановяване на помощта (вж. в този смисъл Решение от 7 март 2002 г. по дело *Италия/Комисия*, C-310/99, Recueil, стр. I-2289, точки 89—91).
- 23 Също така следва да се отбележи, че съгласно член 288, четвърта алинея ДФЕС решенията са задължителни в своята цялост за лицата, до които са адресирани. Ето защо държавата членка, адресат на решение на Комисията, което я задължава да си възстанови неправомерни и несъвместими с вътрешния пазар помощи, съгласно този член е длъжна да предприеме всички подходящи мерки, за да осигури изпълнението на посоченото решение (вж. в този смисъл Решение от 12 декември 2002 г. по дело *Комисия/Германия*, C-209/00, Recueil, стр. I-11695, точка 31 и Решение от 26 юни 2003 г. по дело *Комисия/Испания*, C-404/00, Recueil, стр. I-6695, точка 21). Тези решения са задължителни за всички органи на държавата адресат, включително за съдилищата ѝ (вж. в този смисъл Решение от 21 май 1987 г. по дело *Albako Margarinefabrik*, 249/85, Recueil, стр. 2345, точка 17).
- 24 Въпреки че Решение 2007/374, станало окончателно след постановяването на Решение на Съда по дело *Mediaset/Комисия*, посочено по-горе, следователно е задължително за Италианската република, която е негов адресат, и на това основание трябва да се счита за обвързващо за националния съд, не може да се каже същото за писмата, които Комисията е изпратила впоследствие на Италианската република в рамките на кореспонденцията, водена с цел да се осигури незабавното и ефективно изпълнение на посоченото решение.

- 25 В това отношение всъщност следва да се отбележи, че въпросните писма, и по-специално писмата от 11 юни 2008 г. и от 23 октомври 2009 г., в които дружество Mediaset е индивидуализирано като получател по разглежданата схема за помощи и е определен точен размер на подлежащите на възстановяване помощи от това дружество, не са решения по смисъла на член 288, четвърта алинея ДФЕС.
- 26 Също така следва да се приеме за установено, че такива становища не са сред актовете, които могат да бъдат приемани на основание на Регламент №659/1999.
- 27 Освен това в становището си пред Съда самата Комисия признава, че становищата ѝ не са имали за цел да допълнят или да изменят съдържанието на Решение 2007/374 и че изобщо не са имали задължителна сила.
- 28 Ето защо становищата, изразени от Комисията в рамките на изпълнението на Решение 2007/374, не могат да се считат за обвързващи за националния съд.
- 29 С оглед на това следва да се припомни, че прилагането на разпоредбите на Съюза в областта на държавните помощи се основава на задължението за лоялно сътрудничество между националните юрисдикции, от една страна, и Комисията и юрисдикциите на Съюза, от друга, като в рамките на това сътрудничество всички те действат съобразно възложените им в Договора за функционирането на ЕС задачи. Както следва от член 4, параграф 3 ДЕС, в рамките на това сътрудничество националните юрисдикции трябва да вземат всички общи или специални мерки, които да гарантират изпълнението на произтичащите от правото на Съюза задължения, и да се въздържат да приемат мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на Договора (вж. Решение по дело Deutsche Lufthansa, посочено по-горе, точка 41).
- 30 В този смисъл, ако националната юрисдикция има съмнения или затруднения, що се отнася до изчисляването на размера на подлежащите на възстановяване помощи, тя винаги може да се обърне към Комисията, която да ѝ съдейства в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, както по-конкретно следва от точки 89—96 от Известието на Комисията относно прилагането на законодателството за държавната помощ от националните съдилища (ОВ С 85, 2009 г., стр. 1).
- 31 Ето защо, макар становищата на Комисията да не обвързват националния съд, следва да се отбележи, че след като целта на информацията, съдържаща се в посочените становища, както и в мненията на Комисията, евентуално поискани от националния съд при условия като описаните в предходната точка, е да се улесни изпълнението на задачата на националните органи в рамките на незабавното и ефективно изпълнение на решението за възстановяване и предвид на принципа на лоялно сътрудничество националният съд трябва да ги отчете като елемент от преценката в рамките на висящия пред него спор и да мотивира решението си с оглед на всички представени му материали по делото.
- 32 Предвид на изложеното дотук на първия въпрос следва да се отговори, че за да гарантира изпълнението на решение на Комисията, с което дадена схема за помощи се обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда съответните помощи да бъдат възстановени, но не се индивидуализират отделните получатели на тези помощи и не се определят конкретните суми, които трябва да се възстановят, националният съд е обвързан от посоченото решение, но за сметка на това не е обвързан от становищата, изразени от същата институция в рамките на изпълнението на това решение. С оглед обаче на принципа на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 ДЕС, националният съд трябва да вземе предвид тези становища като елемент от преценката в рамките на висящия пред него спор.

По втория и третия въпрос

- 33 С втория и третия си въпрос, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали когато националният съд определя точните размери на подлежащите на възстановяване помощи, а в решението си, с което дадена схема за помощи се обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар, Комисията не е индивидуализирала отделните получатели на съответните помощи и не е определила конкретните суми, които трябва да се възстановят, той може да направи извод, че подлежащият на възстановяване размер на помощта е равен на нула, ако това следва от изчисленията, направени въз основа на всички наведени пред него относими данни.
- 34 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, когато не са налице разпоредби на правото на Съюза в тази област, помощта, обявена за несъвместима с вътрешния пазар, трябва да се възстанови по условията и реда на националното право, стига те да не правят на практика невъзможно изискването от правото на Съюза възстановяване и да не накърняват принципа на равностойност с процедурите за разрешаване на аналогични, но чисто национални спорове (вж. Решение от 13 юни 2002 г. по дело Нидерландия/Комисия, C-382/99, Recueil, стр. I-5163, точка 90). Националният съд единствен е компетентен да разрешава съдебни спорове, свързани с това възстановяване (вж. в този смисъл Определение от 24 юли 2003 г. по дело Sicilcassa и др., C-297/01, Recueil, стр. I-7849, точки 41 и 42).
- 35 В допълнение, както бе припомнено в точки 22, 23 и 29 от настоящото съдебно решение, доколкото в решението си Комисията не е индивидуализирала отделните получатели на разглежданата помощ и не е определила и конкретните размери на подлежащата на възстановяване помощ, ако този въпрос е поставен пред националния съд, той трябва да се произнесе по размера на помощта, чието възстановяване е разпоредено от Комисията. Както бе посочено в точка 30 от настоящото съдебно решение, при затруднение националният съд винаги може да се обърне към Комисията, която да му съдейства в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, посочен в член 4, параграф 3 ДЕС.
- 36 Ето защо, за да изчисли размера на подлежащите на възстановяване помощи, националният съд трябва да вземе предвид, при условия като изложените в точка 31 от настоящото съдебно решение, всички наведени пред него относими данни, включително кореспонденцията между Комисията и националните органи на основание на прилагането на принципа на лоялно сътрудничество.
- 37 Следователно не е изключено с оглед на всички тези данни изчисленията, направени от националния съд във връзка с определянето на подлежащите на възстановяване размери на помощите, да водят до размер, равен на нула.
- 38 От материалите в представената от националната юрисдикция преписка също така е видно, че по отношение на TIMedia и на Fastweb Комисията изрично е приела, че тези две предприятия не трябва да възстановяват никаква сума.
- 39 Ето защо, и без да поставя под въпрос нито валидността на решението на Комисията, нито задължението за възстановяване на обявените за неправомерни и несъвместими с вътрешния пазар помощи, националният съд може да определи размер на подлежащата на възстановяване помощ, който е равен на нула, стига този резултат да е получен пряко от операцията по изчисляване на сумите, подлежащи на възстановяване.
- 40 С оглед на изложеното дотук на втория и третия въпрос следва да се отговори, че когато националният съд определя точните размери на подлежащите на възстановяване помощи, а в решението си, с което дадена схема за помощи се обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар, Комисията не е индивидуализирала отделните получатели на съответните

помощи и не е определила конкретните суми, които трябва да се възстановят, той може да направи извод — без да поставя под въпрос нито валидността на решението на Комисията, нито задължението за възстановяване на съответните помощи — че подлежащият на възстановяване размер на помощта е равен на нула, ако това следва от изчисленията, направени въз основа на всички наведени пред него относими данни.

По съдебните разноски

- 41 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) За да гарантира изпълнението на решение на Европейската комисия, с което дадена схема за помощи се обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда съответните помощи да бъдат възстановени, но не се индивидуализират отделните получатели на тези помощи и не се определят конкретните суми, които трябва да се възстановят, националният съд е обвързан от посоченото решение, но за сметка на това не е обвързан от становищата, изразени от същата институция в рамките на изпълнението на това решение. С оглед обаче на принципа на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 ДЕС, националният съд трябва да вземе предвид тези становища като елемент от преценката в рамките на висящия пред него спор.
- 2) Когато националният съд определя точните размери на подлежащите на възстановяване помощи, а в решението си, с което дадена схема за помощи се обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар, Европейската комисия не е индивидуализирала отделните получатели на съответните помощи и не е определила конкретните суми, които трябва да се възстановят, той може да направи извод — без да поставя под въпрос нито валидността на решението на Европейската комисия, нито задължението за възстановяване на съответните помощи — че подлежащият на възстановяване размер на помощта е равен на нула, ако това следва от изчисленията, направени въз основа на всички наведени пред него относими данни.

Подписи